

โครงสร้างปริจเฉททอล์คโชว์ของหินวัฒน์ มฤคพิทักษ์

การวิเคราะห์โครงสร้างของปริจเฉทมีความสำคัญเช่นเดียวกับการวิเคราะห์โครงสร้างในระดับประโยค

Person (1993 : 17) กล่าวถึงโครงสร้างปริจเฉทไว้ว่า

“ในทุกปริจเฉทจะมีโครงสร้างที่ประกอบด้วยกลุ่มของย่อหน้า ประโยค และคำ ที่จะแสดงความสัมพันธ์กันโดยอาศัยใจความสำคัญของเรื่องเป็นสำคัญ โครงสร้างปริจเฉทอาจมีได้หลายรูปแบบ เช่น ในปริจเฉทเรื่องเล่าจะประกอบด้วย หน้าตอนต้น (Pre-peak) ตอนต้น (Peak) และหลังตอนต้น (Post-peak) เป็นต้น”

มีงานวิจัยที่ศึกษาโครงสร้างปริจเฉทประเภทต่างๆในภาษาไทยไว้บ้างแล้ว ได้แก่ งานของ Somsong Burusphat (1991) ศึกษาโครงสร้างของปริจเฉทเรื่องเล่าในภาษาไทย สมทรงพบว่า โครงสร้างของเรื่องเล่าประกอบด้วย ชื่อเรื่อง (Title) การเกริ่นเรื่อง (Aperture) ฉาก (Stage) หน้าตอนต้น (Pre-peak) ตอนต้น (Peak) หลังตอนต้น (Post-peak) ตอนจบ (Closure) และการปิดเรื่อง (Finis)

ส่วนงานวิจัยของ Person (1993) เป็นการศึกษาปริจเฉทคำสั่งสอนของพระพยอม Person พบว่า โครงสร้างปริจเฉทคำสั่งสอนประกอบด้วย คำทักทาย (Salutation) ฉาก (Stage) เนื้อเรื่อง (Body) บทสรุป (Conclusion) และบทส่งท้าย (Terminus) ดังแสดงในตารางที่ ๒ หน้า ๑๒ องค์ประกอบส่วนแรก คือ คำทักทาย มีรูปแบบตายตัว และประกอบด้วยคำอวยพรผู้ฟัง แทรกอยู่ด้วย องค์ประกอบส่วนถัดมา ได้แก่ ฉาก เป็นส่วนประกอบที่ทำหน้าที่นำไปสู่เนื้อหาของคำเทศนาตอนอื่นๆ ฉากประกอบด้วยองค์ประกอบส่วนย่อยๆอีก ๓ ส่วน ส่วนแรก คือ การแจ้งหัวข้อเทศนา ซึ่งอาจจะมีหรือไม่มีก็ได้ ส่วนที่ ๒ คือ การกล่าวนำที่เกี่ยวกับหัวข้อที่จะพูด ซึ่งเป็นการกล่าวถึงสภาพปัญหาทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะพูดเป็นประเด็นที่จะมีการกล่าวถึงตลอดคำเทศนา และส่วนสุดท้าย คือ การกล่าวอ้างถึงธรรมะของพระพุทธเจ้า เนื้อเรื่อง เป็นองค์ประกอบที่ยาวที่สุดในคำเทศนาของพระพยอม และสามารถแบ่งออกเป็นบทตอนย่อยๆได้อีกหลายระดับ โดยมีคำอุทาน “อ้าว” เป็นตัวแบ่งกลุ่มบทตอนออกจากกัน และทำหน้าที่เปลี่ยนประเด็นของเรื่องที่กำลังนำเสนออยู่ขณะนั้น และเริ่มเข้าสู่ประเด็นสำคัญใหม่ๆต่อไป บทสรุป เป็นการนำประเด็นต่างๆที่ได้บรรยายไปแล้วนั้นมากล่าวโดยย่ออีกครั้งหนึ่ง โดยมีสิ่งที่เป็นเครื่องบ่งบอกถึงบทสรุปคือคำว่า “เอาละ” องค์ประกอบส่วนสุดท้าย ได้แก่ บทส่งท้าย มีรูปแบบคล้ายกับคำทักทาย และประกอบด้วยคำอวยพรเสมอ จากนั้นจะมีการระบุถึงกลุ่มผู้ฟังด้วยหรือไม่ก็ได้ แต่ส่วนที่ต้องมีเสมอคือการกล่าวถึงใจความสำคัญของการบรรยายธรรมอีกครั้ง รวมทั้งคำสั่งกำชับให้คนประพฤติดังตามคำสอน

ตารางที่ ๒

โครงสร้างปริจเจตคำเทศนาของพระพยอม กัลยาโณ

คำทักทาย	ฉาก			เนื้อเรื่อง กลุ่มบทตอนที่ 1...ฯลฯ	บทสรุป	คำสั่งท้าย
	แจ้งหัวข้อเทศนา	การกล่าวถึงสภาพปัญหาต่างๆ ไปซึ่งเกี่ยวข้องกับหัวเรื่อง	กล่าวอ้างถึงคำสอนของ พระพุทธเจ้า			
การใช้ประโยค ที่มีลักษณะรูปแบบ ตายตัว	ใช้ประโยคที่มีรูปแบบ ตายตัว หรือดำเนินต่อ เนื่องจากคำทักทายเข้าสู่ เนื้อหาของเรื่อง	มีการใช้คำถามแบบที่ไม่ ต้องการคำตอบบ่อยครั้ง	“พระพุทธเจ้าตรัสว่า...” จากนั้นจึงอธิบายความ หมายของคำภาษาบาลี	แต่ละบทตอนแยกจาก กันด้วยคำว่า “อ้าว”	สังเกตได้ด้วยคำว่า “เออละ”	สังเกตได้โดยคำ ว่า “เออละ”
การกล่าวอวย พร (มีทุกครั้ง)				ใช้เรื่องเล่า, คำสั่ง (ทั้งแบบเปิดเผยและแฝง เป็นนัย) เรื่องตลก, เหตุ การณ์ในชีวิต	ใช้คำสั่งทั้งแบบเปิด เผยและแฝงเป็นนัย	มีลักษณะเป็น แบบตายตัว
คำกล่าวทักทาย ผู้ฟัง (อาจมี หรือไม่มีก็ได้)				แบ่งออกเป็นบทตอน ย่อยๆอีกหลายตอน	อ้างถึงหรือสรุปใจ ความสำคัญ	อวยพรส่งท้าย (มีทุกครั้ง)
						กล่าวระบุงroupsผู้ ฟัง (อาจมีหรือไม่ ก็ได้)
						ใช้คำสั่งทั้งแบบ เปิดเผยและแฝง เป็นนัย

ในบทนี้ผู้วิจัยจะศึกษาโครงสร้างปริจเฉททอล์คโชว์ของทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ โดยจะกล่าวถึงขั้นตอนในการวิเคราะห์ทางองค์ประกอบดังกล่าวเป็นอันดับแรก

๓.๑ ขั้นตอนในการวิเคราะห์

ในการวิเคราะห์โครงสร้างปริจเฉททอล์คโชว์ของทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ดังนี้

๑. แบ่งประโยคในปริจเฉท

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ถอดแถบวีดิทัศน์ทั้ง ๖ ชุดแล้ว ผู้วิจัยตัดแบ่งประโยคในปริจเฉทแต่ละปริจเฉทโดยอาศัยเกณฑ์การแบ่งประโยคของเพียรศิริ วงศ์วิมานนท์ (๒๕๓๑) คือจะใช้ขอบเขตของอนุพากษ์มาช่วยในการตัดแบ่งประโยค ผู้วิจัยได้ยึดค่านิยามของประโยคที่เพียรศิริ (๒๕๓๑ : ๒๗) เสนอไว้เป็นหลัก คือ

“ประโยคคือหน่วยภาษาที่เป็นอนุพากษ์อิสระเดี่ยว หรือเป็นการรวมกันของอนุพากษ์อิสระ หรือเป็นอนุพากษ์ที่มีอนุพากษ์อื่นซ้อนอยู่”

๒. แบ่งย่อหน้าในปริจเฉท

ผู้วิจัยแบ่งปริจเฉทออกเป็นย่อหน้า ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสำคัญในการวิเคราะห์ปริจเฉททอล์คโชว์ เนื่องจากปริจเฉททอล์คโชว์ที่นำมาวิเคราะห์นี้มีความยาวมากและมีเนื้อหาติดต่อกันสามารถแบ่งเป็นตอนย่อยได้โดยมีหน่วยทางภาษาเป็นสิ่งที่บอกขอบเขตของตอนย่อยนั้น และเป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยต้องพิจารณาก่อนที่จะนำไปสู่การวิเคราะห์หาโครงสร้างของปริจเฉท

เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าปริจเฉทในงานวิจัยนี้เป็นปริจเฉทการพูดเช่นเดียวกับปริจเฉทคำเทศนาของพระพยอม ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาลักษณะบ่งบอกขอบเขตตามที่ Person (1993) ศึกษาไว้ ได้แก่

- ๑) การเปลี่ยนผู้กระทำ (agent orientation)
- ๒) การเปลี่ยนหัวเรื่อง (topic)
- ๓) การเปลี่ยนเวลา (time)
- ๔) การเปลี่ยนสถานที่ (location)
- ๕) การขยายข้อความหรือเรื่องราว (amplification)
- ๖) การใช้เลขที่แสดงลำดับ (ordinal number)
- ๗) การใช้คำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ (rhetorical questions)
- ๘) การเล่าเรื่องตลก (jokes)
- ๙) การปรากฏของคำที่เกี่ยวกับเสียง (vocalizations)

๑๐) การใช้คำลงท้าย “นะ” (particle na³)

Person เสนอว่าลักษณะดังกล่าวเหล่านี้ใช้เป็นส่วนเชื่อมโยงปริจเฉทเข้าด้วยกัน และเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการแบ่งขอบเขตของปริจเฉทก่อนที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบโครงสร้างปริจเฉททอล์คโชว์ต่อไป

ในการวิเคราะห์ปริจเฉททอล์คโชว์ของทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์นี้ ผู้วิจัยได้ใช้ลักษณะบ่งบอกขอบเขตของย่อหน้าทุกลักษณะที่ Person เสนอไว้ ยกเว้นเพียงลักษณะเดียว คือ การใช้คำลงท้าย “นะ” เนื่องจากไม่ปรากฏลักษณะดังกล่าวเป็นเครื่องบ่งบอกขอบเขตของย่อหน้าในปริจเฉททอล์คโชว์ ลักษณะบ่งบอกขอบเขตของย่อหน้าที่ Person เสนอไว้ทั้ง ๙ ลักษณะ มีดังนี้

- ๑) การเปลี่ยนผู้กระทำกริยา
- ๒) การเปลี่ยนหัวข้อเรื่อง
- ๓) การเปลี่ยนเวลา
- ๔) การเปลี่ยนสถานที่
- ๕) การขยายความ
- ๖) การใช้เลขแสดงลำดับที่
- ๗) การใช้คำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ
- ๘) การเล่าเรื่องตลก
- ๙) การปรากฏของคำที่เกี่ยวกับเสียง เช่น เอ้า เอ่อ อืม ไอ้ แหม

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้เพิ่มเติมลักษณะบ่งบอกขอบเขตของย่อหน้าขึ้นเองอีก ๔ ลักษณะ คือ

๑๐) การหยุด การหยุดที่ใช้แบ่งขอบเขตย่อหน้าเป็นการหยุดที่มีช่วงระยะเวลาานกว่าการหยุดระหว่างประโยค การหยุดของทินวัฒน์เป็นการหยุดเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่หัวเรื่องใหม่หรือหยุดเพื่อรอให้มีเสียงดนตรีขึ้นก่อนที่จะร้องเพลง

๑๑) การใช้คำเรียกขาน เช่น คุณครับ ท่านทั้งหลายครับ ท่านผู้มีเกียรติครับ ท่านผู้ชมครับ ทินวัฒน์จะขึ้นต้นด้วยคำเรียกขานเพื่อเรียกความสนใจผู้ฟังก่อนเริ่มเข้าสู่เรื่องที่จะพูดต่อไป

๑๒) การใช้คำแสดงการเชื่อมความ เช่น แล้ว เพราะฉะนั้น ทินวัฒน์จะใช้เพื่อเข้าสู่หัวเรื่องเรื่องใหม่ หรือเพื่อใช้สรุปความที่กล่าวมาแล้ว

๑๓) การใช้คำตอบรับ เช่น ครับ คำตอบรับนี้จะปรากฏก่อนการเข้าสู่เรื่องใหม่ หรือก่อนการเปลี่ยนผู้กระทำกริยา

ผู้วิจัยพบว่า ในการแบ่งย่อหน้าแต่ละย่อหน้าอาจใช้ลักษณะทั้งหมดที่กล่าวมา หรืออาจใช้เพียงบางลักษณะก็ได้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาของแต่ละปริจเฉทที่แตกต่างกัน และความแตกต่างนี้ก็มิผลทำให้ความถี่ของการปรากฏของลักษณะบ่งบอกขอบเขตของแต่ละปริจเฉทแตกต่างกันไปด้วย

ดังตัวอย่างในตารางที่ ๓ แสดงลักษณะบ่งบอกขอบเขตของย่อหน้าในปริจเจททอล์คโชว์ชุด “ชีวิตมีใช้น้ำแข็งเปล่า” และความถี่ของการปรากฏของลักษณะเหล่านั้น

ตารางที่ ๓ แสดงความถี่ของการปรากฏของลักษณะบ่งบอกขอบเขตของย่อหน้าในปริจเจททอล์คโชว์ชุด “ชีวิตมีใช้น้ำแข็งเปล่า”

ลักษณะบ่งบอกขอบเขตของย่อหน้า	ความถี่ของการปรากฏ (ครั้ง)
การเปลี่ยนหัวเรื่อง	๓๕
การเปลี่ยนผู้กระทำกริยา	๓๒
การใช้เลขแสดงลำดับที่	๒๒
การเปลี่ยนเวลา	๒๐
การเล่าเรื่องตลก	๘
การขยายความ	๖
การใช้คำแสดงการเชื่อมความ	๖
การใช้คำเรียกขาน	๕
การปรากฏของคำที่เกี่ยวกับเสียง	๕
การใช้คำตอบรับ	๕
เปลี่ยนสถานที่	๒
การใช้คำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ	๒
การหยุด	๒

จากตาราง การเปลี่ยนหัวเรื่องและการเปลี่ยนผู้กระทำกริยาเป็นลักษณะบ่งบอกขอบเขตที่มีความถี่สูง สาเหตุเพราะทีนวัฒน์ใช้เรื่องต่างๆมาเล่าในทอล์คโชว์หลายเรื่อง จึงมีการเปลี่ยนหัวเรื่องและผู้กระทำกริยาบ่อยครั้ง ลักษณะที่มีความถี่รองลงมา ได้แก่ การใช้เลขแสดงลำดับที่ และการเปลี่ยนเวลา ที่เป็นเช่นนี้เพราะหัวเรื่องหลายเรื่องในปริจเจทแบ่งออกเป็นหัวข้อย่อยได้และแสดงด้วยเลขแสดงลำดับที่ นอกจากนี้ ทีนวัฒน์ได้เล่าประสบการณ์ชีวิตของตนที่มีช่วงระยะเวลาจึงปรากฏคำที่แสดงการเปลี่ยนเวลาในเรื่องเล่าเหล่านั้น ส่วนการเล่าเรื่องตลก การขยายความ การใช้คำแสดงการเชื่อมความ การใช้คำเรียกขาน การปรากฏของคำที่เกี่ยวกับเสียง และการใช้คำตอบรับเป็นลักษณะที่ทีนวัฒน์ใช้ในการพูดมีอัตราความถี่ใกล้เคียงกัน ส่วนลักษณะที่มีความถี่ของการปรากฏต่ำ คือ การเปลี่ยนสถานที่ การใช้คำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ และการหยุด เพราะเรื่อง

ที่ทิวทัศน์นำมาพูดในทอล์คโชว์ชุด “ชีวิตมิใช้น้ำแข็งเปล่า” นี้ ส่วนมากจะเป็นเรื่องเล่าชีวิตและเรื่องทั่วไปซึ่งไม่มีการเปลี่ยนสถานที่ของเรื่องบ่อยครั้งเหมือนกับปริจเฉทเรื่องเล่าประเภทนิทาน

๓. วิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบปริจเฉททอล์คโชว์

หลังจากที่ได้ใช้ลักษณะบ่งบอกขอบเขตดังกล่าวข้างต้นแบ่งปริจเฉทออกเป็นย่อหน้าแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบโครงสร้างปริจเฉททอล์คโชว์ทั้ง ๖ ชุด โดยพิจารณาจากรูปภาษา ซึ่งจะได้กล่าวถึงรายละเอียดต่อไป

๓.๒ โครงสร้างปริจเฉททอล์คโชว์ของทิวทัศน์ มฤคพิทักษ์

โครงสร้างปริจเฉททอล์คโชว์ของทิวทัศน์ มฤคพิทักษ์ มีทั้งสิ้น ๗ ส่วน ได้แก่ การเปิดรายการ การทักทาย การปูพื้นเรื่อง เนื้อเรื่อง การสรุป การแนะนำทีมงาน และบทส่งท้าย ดังแสดงในตารางที่ ๕ หน้า ๑๗ รายละเอียดขององค์ประกอบในแต่ละส่วน มีดังนี้

๓.๒.๑ การเปิดรายการ

องค์ประกอบส่วนแรกของปริจเฉททอล์คโชว์ คือ การเปิดรายการ วิธีการเปิดรายการของทิวทัศน์มีแบบแผนตายตัว คือ ทิวทัศน์ใช้การร้องเพลงเพื่อนำผู้ฟังเข้าสู่เนื้อเรื่องที่จะพูดต่อไป และเนื้อหาของเพลงจะมีความหมายเกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะพูด เพลงที่ร้องนั้นมีความยาวประมาณ ๑-๔ นาที มีทั้งเพลงที่แต่งขึ้นใหม่เพื่อใช้แสดงทอล์คโชว์ในครั้งนั้นๆ โดยเฉพาะ และเพลงที่ผู้ฟังรู้จักกันดีแล้ว ดังแสดงในตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ แสดงเพลงที่ใช้ในองค์ประกอบการเปิดรายการ

ปริจเฉทที่	ชุด	ชื่อเพลง	เพลงที่ใช้
๑	พลิกคุณค่าชีวิต	-	-
๒	วิถีชีวิต	ชีวิตใหม่ในโลกใบเก่า	เพลงใหม่
๓	ชีวิตมิใช้น้ำแข็งเปล่า	ชีวิตมิใช้น้ำแข็งเปล่า	เพลงใหม่
๔	ชีวิตสดใส ในโลกสีเขียว	Take me home country road	เพลงเก่า
๕	ชีวิตคนไทย ปี ๒๐๐๐	“ไม่ทราบชื่อเพลง”	เพลงใหม่
๖	เศรษฐกิจพอเพียง เลี้ยงชีวิตยั่งยืน	กลับมาแล้ว	เพลงเก่า

เนื้อหาของเพลงใหม่ที่แต่งขึ้นเพื่อนำมาร้องในการแสดงทอล์คโชว์แต่ละครั้งโดยเฉพาะมีความหมายเกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะพูด เป็นการนำเข้าสู่ทอล์คโชว์ ดังตัวอย่างที่ (๑) - (๓)

ตารางที่ ๕ โครงสร้างปริเจททอล์คโชว์ของหินวัฒน์ มฤคพิทักษ์

การเปิดรายการ	การทักทาย	การปูพื้นเรื่อง		เนื้อเรื่อง	การสรุป	การแนะนำทีมงาน	บทส่งท้าย
		การเกริ่น	การแจ้งหัวเรื่อง				
ร้องเพลง	รูปประโยคตายตัว	ดำเนินต่อเนื่องจากคำทักทาย	ใช้รูปประโยคเพื่อแสดงการเริ่มเรื่อง แล้วตามด้วยหัวเรื่องที่จะพูดต่อไป	ดำเนินต่อเนื่องจากการปูพื้นเรื่อง	สรุปใจความที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมด หรือบางที่เป็นส่วนสำคัญของเรื่อง/ใช้คำคมที่ให้แง่คิด/ยกคำกล่าวของนักปราชญ์ที่มีชื่อเสียงมากกล่าว/ร้องเพลงสรุปความ	สังเกตจากการกล่าวระบุชื่อและหน้าที่ของทีมงานแต่ละคน	กล่าวคำขอบคุณผู้ฟัง
อาจมีการเชิญชวนให้ผู้ฟังร้องเพลงพร้อมกัน	กล่าวระบุกลุ่มผู้ฟัง (มีหรือไม่มีก็ได้)	กล่าวถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะพูด หรือเรื่องราวที่เป็นที่สนใจของผู้ฟังในช่วงเวลานั้น (มีทุกครั้ง)	ปรากฏอีกในส่วนเนื้อเรื่อง	ใช้เรื่องเล่าซึ่งเป็นเหตุการณ์ในชีวิตหรือเรื่องตลก	สังเกตจาก คำว่า “เพราะฉะนั้น” หรือคำเรียกขานผู้ฟัง เช่น “คุณครับ หรือ ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพ”		กล่าวระบุกลุ่มผู้ฟัง
	สังเกตจากคำทักทาย “สวัสดี” (มีหรือไม่มีก็ได้)	ใช้ประโยคคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ		แบ่งออกเป็นบทตอนย่อยและเรื่องย่อยได้อีกหลายตอน			กล่าวคำอำลา สังเกตจากคำว่า “สวัสดี”
				แต่ละส่วนที่ประกอบกันเป็นเนื้อเรื่องมักแยกจากกันโดยดูจากหน่วยทางภาษาประเภทต่างๆ			
				มีการแนะนำหรือทักทายผู้ฟัง การขอบคุณผู้สนับสนุนรายการ และการพักครึ่งเวลาเป็นองค์ประกอบย่อย			

(๑) “วิถีชีวิต”

อันฟ้ากว้างใครสร้างกันเล่า (ปรบมือ) ใหญ่เท่าไยฉันใด อาทิตย์
จันทร์นั้นเไร บอกคืนและวัน เป็นฟ้าที่ปวงกวีแก้ว สร้างกาพย์กลอนผืนๆ เป็น
เพดานของจรวดขึ้นไปวาดคักตา มาสนใจโลกเก่าๆ ไบนี้เสียยังจะดีกว่า ฟ้าไม่
ผ่า ถ้าเราไม่เหย้าฟ้าทำดิน สร้างชีวิตในโลกไบเก่า ให้ชีพเรา โสภณ อนุทิน
ชีวิตจะสวยจะดี (ดนตรี) คนไหนที่ในโลกไบเก่า จนแล้วจนเล่า ไม่ดีขึ้นซักที
ควรรีเริ่มกันแต่วันนี้ จะเลวหรือดีอยู่ที่ตัวของเรา ชีวิตใหม่ในโลกไบเก่า ขยัน
กันเข้า ลีบเท่าจะคว้างง ชีวิตคนมีขึ้นลง ต้องตระนง แล้วจงอดทน มัวทอดใจ
ถอนกับยอดสน คล้ายคนลื่นหนทาง เหมือนตั้งอยู่ในช่องว่างของดวงดาว ตรง
นั้นแหละ มันมืดเกินกว่า มันท้อรอทำโชคชะตาเหมือนเงา ชีวิตมีอุปสรรคมิเบา
ก้าวไปหาฝัน และฝันฝ่าไป (ปรบมือ) ขอบพระคุณมากครับ

ในทอล์คโชว์ “วิถีชีวิต” ทินวัฒน์ร้องเพลง “ชีวิตใหม่ในโลกไบเก่า” ซึ่งเป็นเพลงขนาด
ยาวที่แต่งขึ้นเพื่อใช้ในการแสดงทอล์คโชว์ครั้งที่ผ่านมา เนื้อหาของเพลงกล่าวถึงการใช้ชีวิตของ
คนที่ไม่ควรรอโชคชะตา และให้กำลังใจคนเพื่อต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ เป็นการนำผู้ฟังเข้าสู่เรื่องที่จะ
จะพูดต่อไป

(๒) “ชีวิตมิใช้น้ำแข็งเปล่า”

(*) อย่าเซ็ง อย่าเศร้า อย่าเหงามหุดหงิด อย่าท้อเลยมิตร ชีวิตมิใช้น้ำ
แข็งเปล่า (ซ้ำ*) (ปรบมือ)

ในทอล์คโชว์ “ชีวิตมิใช้น้ำแข็งเปล่า” ทินวัฒน์เปิดรายการด้วยการตัดตอนท่อนสั้น ๆ จาก
เพลง “ชีวิตมิใช้น้ำแข็งเปล่า” ที่แต่งขึ้นใหม่เพื่อใช้ในการแสดงครั้งนั้น เนื้อหาของเพลงมีความ
หมายให้กำลังใจ และนำผู้ฟังเข้าสู่เรื่องที่จะพูดต่อไป

(๓) “ชีวิตคนไทยปี ๒๐๐๐”

พศ. ๒๐๐๐ ดวงตะวันจะเจิดจ้ากว่าเดิมไหม หรือว่าเราต้องแย่ง
อากาศกันหายใจ แล้วเราจะอยู่อย่างไร ในวันนั้น (ปรบมือ)

ในทอล์คโชว์ “ชีวิตคนไทยปี ๒๐๐๐” ทินวัฒน์ร้องเพลงที่แต่งขึ้นใหม่ เนื้อหาของเพลงมี
ความหมายเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของคนไทยในปี ๒๐๐๐ ซึ่งเป็นเรื่องที่ทินวัฒน์จะพูดต่อไป

นอกจากเนื้อเพลงที่ใช้ร้องเปิดรายการซึ่งเป็นเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อใช้สำหรับการแสดงทอล์ค
โชว์ในแต่ละครั้งโดยเฉพาะแล้ว ผู้วิจัยพบว่า ทินวัฒน์ยังได้นำเพลงที่ผู้ฟังรู้จักคุ้นเคยหรือได้ยินได้
ฟังมาก่อนมาร้องเปิดรายการ เนื้อหาของเพลงจะมีความหมายสอดคล้องกับเรื่องที่จะพูด และมี
ทั้งที่เป็นเพลงไทยและเพลงสากล ดังตัวอย่าง

(๔) “เศรษฐกิจพอเพียง เลี้ยงชีวิตยั่งยืน”

จากกันไปเป็นเดือนเป็นปี มิได้พบกัน คิดถึงคืน คิดถึงวันวานที่แล้วมา จากไปนานใจยังเหมือนเดิม ซ้ำเพิ่มมากกว่า เพิ่มแรงจิตจดจ่อคิดถึงจึงกลับมา ใหม่ ห่วงใยในกันและกัน คิดถึงวันเราเคยร่วมใจ กลางเวทีกลางไฟวันสุดท้าย ยังจำติดตา จากวันนั้นพบเจอกันวันนี้ใหม่ ด้วยใจยังรักและยังห่วงหา เจอวัน ฉันทมิตรีเหนือกว่า กลับมาเพิ่มรักกันทันที กลับมาแล้วเหมือนเดิมมาเดิมรัก ใหม่ กลับมาเพิ่มสายใยมิตรี เพิ่มความรักของเราจนเต็มล้นปรี ไม่มีห่วงหาย จนวันตายเลย ไม่มีห่วงหายจนวันตายเลย ไม่มีห่วงหายจนวันตายเลย (ปรบมือ) ครับ ขอบพระคุณครับ

ในทอล์คโชว์ “เศรษฐกิจพอเพียง เลี้ยงชีวิตยั่งยืน” ทินวัฒน์นำเพลง “กลับมาแล้ว” ซึ่งเป็นเพลงไทยและมีเนื้อหาของเพลงเป็นการบอกกล่าวผู้ฟังว่า หลังจากที่มิได้พบกันทินวัฒน์คิดถึงและได้กลับมาแล้วเพื่อแสดงทอล์คโชว์ในครั้งนี้

(๕) “ชีวิตสดใสในโลกสีเขียว”

Almost heaven, West Virginia blue ridge mountains, shenandoan river. Life is old there, older than the trees younger the mountains, growin' like a breeze. (*) Country roads, take me home to the place I belong West Virginia, mountain mama take me home country road. All my mem'ries, gather round her Miner's lady, stranger to blue water. Dark and dusty, painted on the sky Misty taste of moonshine, teardrop in my eyes. (ซ้ำ *) (**) I hear her voice in the mornin' hours she calls my the radio reminds my of my home far away And drivin' down the road I got a feelin' that I should have been home yesterday, yesterday (ซ้ำ *) (ซ้ำ **) Take me home country roads Take me home country roads. (ปรบมือ)

ในทอล์คโชว์ “ชีวิตสดใสในโลกสีเขียว” ทินวัฒน์นำเพลง “Take me home country roads” ซึ่งมีเนื้อเพลงเป็นภาษาอังกฤษ และเป็นเพลงที่ผู้ฟังรู้จักและคุ้นเคยเป็นอย่างดีมาร้องเปิดรายการ เนื้อหาของเพลงเป็นการสรุปใจความสำคัญของตอนย่อยที่ทินวัฒน์จะพูดต่อไปในวันนั้น คือ การเชิญชวนให้คนกลับสู่ชนบทที่มีธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สวยงาม

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้วิจัยพบว่า เพลงที่ทินวัฒน์นำมาร้องส่วนใหญ่จะใช้เพื่อนำ ผู้ฟังเข้าสู่เรื่องที่จะพูด แต่มีบางเพลงที่มีเนื้อหาเป็นเสมือนการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ทินวัฒน์จะพูดต่อไปในวันนั้นด้วย ดังตัวอย่างที่ (๕) ก่อนที่ทินวัฒน์จะพูดเรื่อง “ชีวิตชนบทกับชีวิตในกรุงเทพฯ” ทินวัฒน์จะร้องเพลง “Take me home country roads” เพลงนี้มีเนื้อหากล่าวถึงการกลับสู่ชนบท ซึ่งเป็นใจความสำคัญของตอนย่อยที่ทินวัฒน์จะพูดต่อไป

นอกจากนี้ ในการร้องเพลงเปิดรายการบางครั้งยังพบว่า ทินวัฒน์ได้ใช้เพลงเพื่อทำให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมในการแสดง โดยตินวัฒน์เชิญชวนผู้ฟังให้ร้องเพลงไปพร้อม ๆ กันด้วย ดังตัวอย่าง

(๖) “ชีวิตคนไทยปี ๒๐๐๐”

ท่านผู้มีเกียรติครับ คงต้องรบกวนช่วยกันร้องเพลงนี้หน่อยนะครับ ไม่ยาก ไม่ยากนะครับ นิดเดียวครับ ขอเนื้อเพลงหน่อยครับ เป็นเพลงประจำไลฟ์ทอล์คโชว์ครั้งที่ ๘ ช่วยกันหน่อยนะครับ_ เอ้า ขอเพลงหน่อยครับ (ดนตรีเล่นเพลงโฆษณาารถไฮท์หนึ่ง) นั่นมันสิงห์คะนองนาฬิกา เอานี้ พศ. ๒๐๐๐ แฮ่ม! ซ้อมดี เล่นอย่างนี้ทุกที ช่วยกันร้องนะครับ ร้องตามผม (ดนตรี) พศ. ๒๐๐๐ ดวงตะวันจะเจิดจ้ากว่าเดิมไหม หรือว่าเราต้องแย่งอากาศกันหายใจ แล้วเราจะอยู่อย่างไร ในวันนั้น (ปรบมือ) ขอบพระคุณครับ

ในทอล์คโชว์ “ชีวิตคนไทยปี ๒๐๐๐” เมื่อตินวัฒน์ร้องเพลงเปิดรายการจบแล้ว ทินวัฒน์ได้เชิญชวนให้ผู้ฟังร้องเพลงที่เพิ่งร้องจบไปนั้นพร้อมกันอีกครั้ง เพื่อให้ผู้ฟังรู้สึกสนุกสนาน และมีส่วนร่วมไปกับการแสดง

สรุปได้ว่า ทินวัฒน์ใช้เพลงเพื่อนำผู้ฟังเข้าสู่เนื้อหาของทอล์คโชว์ที่จะพูดต่อไป และบางเพลงเป็นการสรุปใจความสำคัญของตอนย่อยที่จะพูดต่อไปในวันนั้น นอกจากนี้ ทินวัฒน์ยังใช้เพลงเพื่อทำให้ผู้ฟังรู้สึกสนุกสนาน และมีส่วนร่วมในการแสดงด้วย สังเกตได้จากตินวัฒน์กล่าวคำเชิญชวนให้ผู้ฟังร้องเพลงเปิดรายการนั้นไปพร้อม ๆ กัน

๓.๒.๒ การทักทาย

คำทักทายในปริจเฉททอล์คโชว์ของตินวัฒน์ ใช้เพื่อสร้างความสนิทสนมคุ้นเคยกับผู้ฟัง และจะมีรูปแบบที่ตายตัว คือ

คำทักทาย + (คำเรียกขาน (ผู้ฟัง))

ดังตัวอย่าง

(๗) “พลิกคุณค่าชีวิต”

สวัสดีครับ ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพ...

(๘) “ชีวิตมิใช่ น้ำแข็งเปลา่”

นมัสการพระเจ้าที่เคารพ _ ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพทุกท่าน...

จากตัวอย่าง ผู้วิจัยพบว่าแทนที่ทิวทัศน์จะกล่าวคำทักทาย “สวัสดีครับ” ซึ่งถือเป็นคำทักทายที่ใช้ได้ทั่วไป ทิวทัศน์เลือกคำทักทายเหมาะสมกับกลุ่มผู้ฟังแต่ละกลุ่ม และบางครั้งมีการใช้คำเรียกขานด้วย แสดงให้เห็นว่าทิวทัศน์ให้ความสำคัญกับการเลือกคำเรียกขานเพื่อให้เกียรติผู้ฟัง สังเกตได้จากการใช้คำเรียกขานที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้ฟังที่เข้าชมการแสดง ดังตัวอย่างที่ (๗) กลุ่มผู้ฟังเป็นบุคคลทั่วไป ทิวทัศน์จึงใช้คำทักทายว่า “สวัสดี” แล้วตามด้วยคำเรียกขานที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้ฟัง คือ “ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพ” ส่วนตัวอย่างที่ (๘) ในกลุ่มผู้ฟังมีพระภิกษุเข้าร่วมฟังด้วย ดังนั้นคำทักทาย และคำเรียกขานจึงเปลี่ยนไปด้วย คือ ใช้คำว่า “นมัสการ” แทนคำว่า “สวัสดี” แล้วตามด้วยคำเรียกขาน “พระคุณเจ้าที่เคารพ”

๓.๒.๓ การปูพื้นเรื่อง

การปูพื้นเรื่องเป็นองค์ประกอบที่แทรกอยู่ระหว่างการทักทายกับเนื้อเรื่อง การปูพื้นเรื่องจะทำหน้าที่นำไปสู่เนื้อหาของการพูดส่วนอื่นๆ การปูพื้นเรื่องประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย ๒ ส่วน คือ

การเกริ่น + (การแจ้งหัวเรื่อง)

๓.๒.๓.๑ การเกริ่น

การเกริ่นดำเนินต่อเนื่องจากการทักทาย และจะปรากฏในทุกปริจเฉท เรื่องที่นำมาเกริ่นนำก่อนจะเข้าสู่เนื้อเรื่องอาจเกี่ยวกับหัวข้อที่จะพูด หรือเป็นเรื่องที่เป็นที่สนใจของผู้ฟังในขณะนั้นก็ได้ ดังตัวอย่าง

(๙) “พลิกคุณค่าชีวิต”

ทำงานกันมาเหนื่อยๆแล้วนะครับ เคยคิดบ้างมั๊ยครับ ว่าเราทำงานกันไปทำไม ไม่ค่อยได้หยุดได้หย่อนไม่ค่อยจะได้พักผ่อน หลายคนเคยคิดนะครับ แต่บางทีก็ลืมไป นะฮะ มันไม่ใช่เกิดมาแล้วก็ เรียนหนังสือ เสร็จแล้วก็แต่งงาน มีลูกมีเต้า แล้วก็ล้มหายตายจากไป มันต้องมีจุดมุ่งหมายอะไรบางอย่างนะครับ

ทิวทัศน์กล่าวถึงชีวิตการทำงาน ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับหัวเรื่องที่จะพูดต่อไป โดยทิวทัศน์ตั้งใช้การคำถามผู้ฟังเพื่อกระตุ้นให้ผู้ฟังติดตาม

(๑๐) “ชีวิตมิใช่น้ำแข็งเปลา่”

มีคนถามผมทุกวันนี้ฮะ ระหว่างที่กำลังเตรียมงานบอก “ทำไมถึงตั้งชื่อจิตนักรบ ชีวิตมิใช่น้ำแข็งเปลา่ แหม! จิตจ้ง” ผมก็ถามว่า “แล้วคุณซื้อบัตรรี่

ยัง” บอก “ซื้อแล้ว” “ซื้อทำไม” “ก็อยากรู้ว่ามันแปลว่าอะไร” ผมก็บอก
“นั่นล่ะวัตถุประสงค์ของการตั้งชื่อล่ะ”

ทิวทัศน์สร้างความสนใจให้ผู้ฟัง โดยเกริ่นนำเกี่ยวกับชื่อเรื่องเพื่อนำผู้ฟังเข้าสู่หัวเรื่อง
“ชีวิตมิใช้น้ำแข็งเปล่า” ที่จะพูดต่อไป

นอกจากการเกริ่นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะพูดแล้ว เรื่องที่นำมาเกริ่นอาจเป็นเรื่อง
ที่กำลังเป็นที่สนใจของคนในขณะนั้นก็ได้ ดังตัวอย่าง

(๑๑) “วิถีชีวิต”

ที่จริงเรื่องที่จะพูดกันวันนี้มีมากเหลือเกิน ครึ่งวันก็ไม่จบ อย่าว่าแต่
๒ ชั่วโมง ๓ ชั่วโมงนะครับ เราจะพูดเรื่องบู้พีเวอร์ก็ได้ นะครับ จะพูดเรื่อง
โอลิมปิก ๘๘ ก็ได้ นะครับ ประเดี๋ยวจบแล้วรีบกลับไปดูตอนท้าย ๆ คินนี้มีทีวี
เราจะพูดเรื่องอีสานเขียวก็ได้ นะครับ เราจะพูดเรื่องอะไรก็ได้

ทิวทัศน์นำเรื่องที่กำลังเป็นที่สนใจของผู้ฟังในขณะนั้นมาเกริ่น ได้แก่ เรื่องนางสาวไทยที่
ชื่อปุ๋ยซึ่งได้รับตำแหน่งนางงามจักรวาล การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก และเรื่องโครงการอีสานเขียว

(๑๒) “ชีวิตสดใสในโลกสีเขียว”

อ้ม เมื่อวานนี้คินก็นึกว่าจะไม่เล่น นึกว่าจะเลื่อน เพราะว่าอะไรไม่รู้มัย
เพราะว่าวันศุกร์ สส. กลับบ้านตี ๔ ตี ๕ ตี ๔ เลิกประชุม ตี ๕ ถึงบ้าน ๖ โมงเช้า
นอน ก็นึกว่าคงไม่ไหวแล้ว คงจะประกาศเลื่อน ทางจส.๑๐๐ ไม่เลื่อนครับ
ไม่เลื่อนครับ ยังไงก็ไม่เลื่อนครับ มีคนบอก “ลองเลื่อนดูสิ แล้วคนนี้จะเอา
บัตรมาขึ้นราคา” คินหมดนะสิ ปิดโธ่ (ฮา) ไอนั้นมันฝรั่ง เทาไหนให้หมด
บัตร ๒ พันห้า ขายกันหมื่นนึง ไปยืนดู ไปตากแดด ตากฝน บางคนก็ไปจม
อยู่ครึ่งหน้าแข้งนี่นะครับ น้ำคร่ำ น้ำในสนามศุภฯ แต่ก็ไม่เป็นไรของฝรั่ง ดูกัน
ได้ครับ อยู่ในหอประชุมศูนย์วัฒนธรรมแห่งชาติ เย็น ๆ แอร์สบาย ๆ กับ แหม!
ไม่เห็นมา เอาตัวมาขายเกินราคาเลย

ก็ทอล์คโชว์เนี่ย เอ่อ (ร้องลำตัด) เราจะเล่นทอล์คโชว์ของไทยเรา ไม่
ต้องเต้นเร่า ๆ เหนือไหล่ แด้นซ์ซิ่ง แแดนซ์เซอร์ไม่ต้องมี พูดกันดี ๆ ฟังสบาย ๆ
ไมเคิล แจ็คสันยังต้องคลำเป้า ทิวทัศน์ของเราไม่ต้องคลำอะไร (ฮา)_

ทิวทัศน์กล่าวถึงนักร้องชาวต่างประเทศที่เข้ามาในประเทศไทยเพื่อเปิดการแสดงในขณะ
นั้น และเป็นข่าวที่กำลังได้รับความสนใจในกลุ่มผู้ฟังโดยทั่วไป ทิวทัศน์จึงได้หยิบยกเรื่องนี้มา
กล่าวในองค์ประกอบย่อยส่วนของการเกริ่น เพื่อสร้างความสนใจให้ผู้ฟัง

นอกจากนี้ กลวิธีสำคัญที่ทิวทัศน์ใช้ในการเกริ่น คือ การใช้คำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ (Rhetorical question) เพื่อนำผู้ฟังไปสู่หัวเรื่องที่พูด

การใช้คำถามที่ไม่ต้องการคำตอบเป็นวิธีการที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ร่วมฟังในการแสดงตั้งแต่เริ่มแรก และเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้ฟังค้นหาคำตอบของคำถามนั้นก่อนได้ฟังเรื่องที่จะพูดต่อไปด้วย ดังตัวอย่าง

(๑๓) “พลิกคุณค่าชีวิต”

ทำงานกันมาเหนื่อย ๆ แล้วนะครับ เคยคิดบ้างมั๊ยครับ ว่าเราทำงานกัน
ไปทำไม ไม่ค่อยได้หยุดได้หย่อนไม่ค่อยจะได้พักผ่อน...

ทิวทัศน์มีการตั้งคำถามผู้ฟังเกี่ยวกับหัวข้อที่จะพูดโดยไม่มีการรอฟังคำตอบจากผู้ฟัง คำถามเหล่านี้ไม่ต้องการคำตอบ เป็นการกล่าวนำเพื่อให้ผู้ฟังทราบว่าจะพูดต่อไปนั้นจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร และคำตอบของคำถามนี้จะไปปรากฏในส่วนเนื้อเรื่องนั่นเอง

๓.๒.๓.๒ การแจ้งหัวเรื่อง

องค์ประกอบย่อยอีกส่วนหนึ่งที่ปรากฏในองค์ประกอบ “การปูพื้นเรื่อง” คือ การแจ้งหัวเรื่อง หลังจากการเกริ่นแล้วบางครั้งทิวทัศน์จะแจ้งหัวเรื่องอย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้ฟังทราบว่าหัวเรื่องที่จะได้ฟังต่อไปเป็นเรื่องใด ในปริจเจทที่ปรากฏองค์ประกอบการแจ้งหัวเรื่องจะมีรูปแบบประโยคที่ค่อนข้างตายตัว คือ

วันนี้จะพูด/แสดง/คุยกัน + ชื่อเรื่อง

ดังตัวอย่าง

(๑๔) “พลิกคุณค่าชีวิต”

ในช่วงแรกนี้เราจะคุยกันเรื่อง ความมุ่งหวังในชีวิต แล้วก็ทำงานอย่างไรจึงจะมีความสุข

(๑๕) “วิถีชีวิต”

วันนี้จะขอพูดเรื่อง วิถีชีวิต นะฮะ way of life...

(๑๖) “ชีวิตมิใช่น้ำแข็งเปล่า”

วันนี้เราจะแสดงกัน ๕ ตอนนะครับ ตอนแรกคือ ชีวิตต้องสร้าง ตอน
ที่ ๒ ช่องว่างระหว่างวัย ตอนที่ ๓ โลกกว้างทางอาชีพ แล้วก็พัก ตอนที่ ๔
ผู้บริหารทันสมัย และตอนสุดท้ายหลักชัยในชีวิต...

จากตัวอย่าง หลังจากทีทินวัฒน์ได้พูดเกริ่นนำแล้ว ก็จะเริ่มเข้าสู่เนื้อหาที่จะพูดต่อไป โดยการแจ้งชื่อหัวเรื่องที่จะพูด เช่น ในตัวอย่างที่ (๑๔) แจ้งหัวเรื่องที่จะพูดคือเรื่อง “ความมุ่งหวังในชีวิต” และเรื่อง “วิธีทำงานให้มีความสุข” ส่วนตัวอย่างที่ (๑๕) แจ้งหัวเรื่องที่จะพูดคือเรื่อง “วิถีชีวิต” และตัวอย่างที่ (๑๖) แจ้งหัวเรื่องที่จะพูดคือเรื่อง “ชีวิตต้องสร้าง” “ช่องว่างระหว่างวัย” “โลกกว้างทางอาชีพ” “ผู้บริหารทันสมัย” และหัวเรื่อง “หลักชัยในชีวิต” เป็นต้น

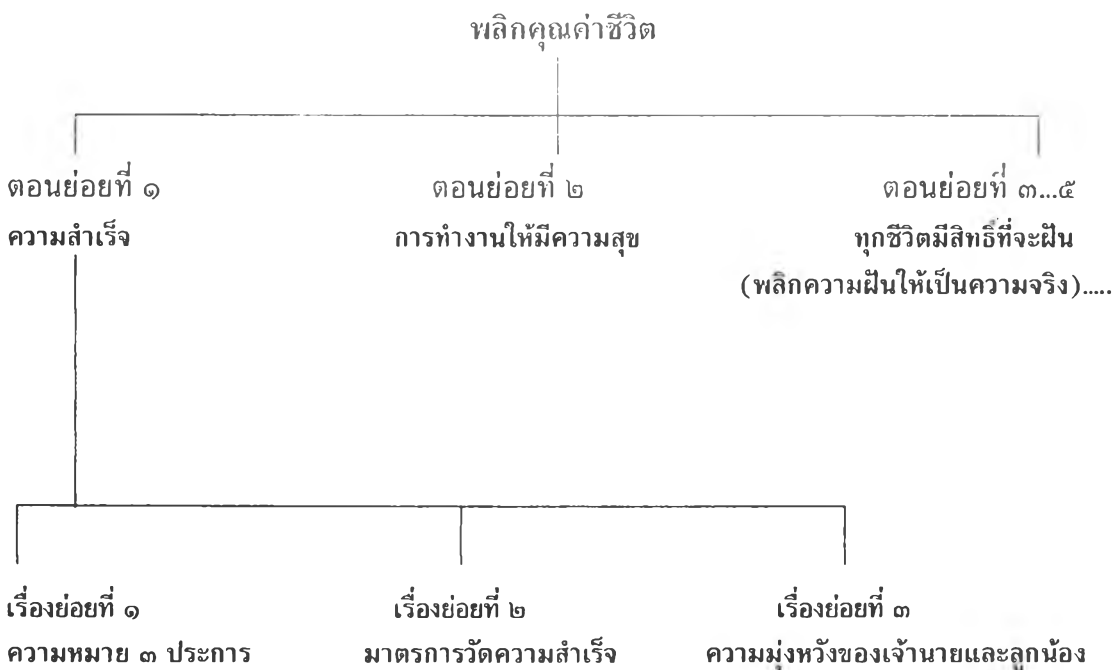
๓.๒.๔ เนื้อเรื่อง

เนื้อเรื่องเป็นองค์ประกอบส่วนที่ยาวที่สุดในปริจเฉททอล์คโชว์ มีการเรียบเรียงเนื้อเรื่องอย่างเป็นระบบระเบียบ ไม่ซับซ้อน เนื้อหาขององค์ประกอบส่วนเนื้อเรื่องนี้จะเกี่ยวข้องกับหัวเรื่องที่ตั้งไว้ อาจมีเรื่องเล่าซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่พบในชีวิต หรือเรื่องตลกที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องหลักของการแสดงในครั้งนั้น

เนื้อเรื่องแบ่งออกเป็นตอนย่อยหลายตอน และแต่ละตอนนั้นอาจแบ่งเป็นเรื่องย่อยได้อีก ดังตัวอย่างที่ (๑๗)

(๑๗) “พลิกคุณค่าชีวิต”

แผนภูมิที่ ๑ ตัวอย่างโครงสร้างองค์ประกอบเนื้อเรื่องของปริจเฉททอล์คโชว์ชุด “พลิกคุณค่าชีวิต”

จากตัวอย่าง หัวข้อของปริจเฉทนี้ คือ “พลิกคุณค่าชีวิต” เนื้อหาหลักนี้สามารถแบ่งเป็น เนื้อหารอง หรือเป็นตอนย่อยได้อีกหลายตอน และในแต่ละตอนย่อยก็แบ่งเป็นเรื่องย่อยได้อีกเช่นกัน ดังตัวอย่าง “พลิกคุณค่าชีวิต” แบ่งได้เป็น ๕ ตอนย่อย ในตอนย่อยที่ ๑ คือเรื่อง “ความสำเร็จ” แบ่งเป็นเรื่องย่อยได้อีก ๓ เรื่อง คือ “ความหมายของความสำเร็จ ๓ ประการ” “มาตรการวัดความสำเร็จ” และ “ความมุ่งหวังเรื่องความสำเร็จของเจ้านายและลูกน้อง” เป็นต้น

เนื้อหาในองค์ประกอบส่วนเนื้อเรื่องนี้ นอกจากจะประกอบด้วยเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับเนื้อหาหลักแล้ว ยังพบองค์ประกอบย่อยอีก ๓ ส่วน คือ

๓.๒.๔.๑ การขอบคุณผู้สนับสนุนรายการ

การขอบคุณผู้สนับสนุนรายการอาจปรากฏก่อนหรือหลังจากองค์ประกอบย่อย การพักครึ่งเวลาก็ได้ รูปแบบของการขอบคุณผู้สนับสนุนรายการจะเป็นการกล่าวชื่อเรียงตาม ลำดับไป เพื่อเป็นการแสดงความขอบคุณผู้ที่ให้ความช่วยเหลือในการจัดการแสดง และถือได้ว่าเป็นธรรมเนียมของการจัดแสดงทอล์คโชว์ที่ต้องกล่าวถึงผู้สนับสนุนการจัดแสดงแต่ละครั้ง ดังตัวอย่าง

(๑๘) “ชีวิตมิใช่น้ำแข็งเปล่า”

เออ! ท่านเผื่ออยากจะหางานดี ๆ ก็เปิดดูในบางกอกโพสต์นะสะ ในนั้น จะมี classified ว่าด้วยงานที่ดี ๆ ถ้าท่านอยากจะทำรูปดีก็ต้องฟิล์มสีโกดักนะ ครับ แล้วก็ควรจะใช้กล้องแคนนอนนะสะถึงจะดีนะสะ เออ! นี้กำลังจะเริ่มต้น ใหม่ในปีหน้า ตอนที่ผ่านมานี้ ๒ ปีนี้ ลำบากหน่อย ถูกรีอเวลนานะสะ มีคนมา รีอเวลาในช่วง ๙ ก็เลยตกไปเล็กน้อย เออ! อยากได้เครื่องใช้สำนักงานดี ๆ ก็ ต้องสหวิริยาโอเอกรูป นะสะ แล้วก็เสื้อผ้าดี ๆ นี้ก็ Pierre Cardin ทอมเทเลอร์ เหมียสะ ชุดเนี่ยนะสะ พันธุ์รักซ์โปรโมชั่น พันธุ์รักซ์ชาวดีก็ทำดนตรี เครื่อง แสงสีเสียง แล้วก็ Spectrum media ก็ทำวิดีโอดีดี แล้วยังมีไฮเกรดจัดรายการ โทรทัศน์ใบไม้ที่เหลือน้อยช่วง ๙ ตอนเย็นวันศุกร์ทุ่มนึง หมดยังเนี่ย สปอนเซอร์ (ฮา) ตกไปเค้าว่าเอาตินะสะ ครบแล้ว คือต้องพูดถึงสปอนเซอร์ เค้าเป็นผู้มีอุปการคุณ ลองไม่มีสปอนเซอร์ ลงทุนขนาดนี้ แสดง ๒ รอบ มันจะ เหลือได้ยังไงละ ต้องช่วย ๆ กัน ขนาดวันนี้ ปีนี้ Pepsiไม่มานะเยี่ย ผมต้องกินน้ำ แข็งเปล่าเลยเนี่ย โอโห! อัจฉริยะจริง ๆ นะสะ (ฮา) __

วิธีการที่ทินวัฒน์ใช้เพื่อกล่าวนำเข้าสู่องค์ประกอบย่อยส่วนการกล่าวคำขอบคุณผู้ สนับสนุนรายการเป็นไปอย่างกลมกลืน และไม่ทำให้ผู้ฟังรู้สึกวาทินวัฒน์กำลังโฆษณาสินค้าให้กับ ผู้สนับสนุนรายการ กล่าวคือ ทินวัฒน์จะเล่าเรื่องเพื่อโยงเรื่องราวที่กำลังพูดในขณะนั้นเข้าสู่การ กล่าวคำขอบคุณผู้สนับสนุนรายการต่อเนื่องกันไป ดังตัวอย่างที่ (๑๘) ก่อนที่ทินวัฒน์จะกล่าวถึง

ผู้สนับสนุนรายการว่ามีใครบ้างนั้น ทินวัฒน์พูดเรื่องการทำงานของคนในรูปแบบและอาชีพต่างๆ จากนั้นจึงโยงเข้าสู่การแนะนำผู้สนับสนุนรายการโดยกล่าวถึงการทำงานในหนังสือพิมพ์ จากนั้นก็จะเริ่มแนะนำผู้สนับสนุนรายการผู้อื่นต่อไปตามลำดับ

๓.๒.๔.๒ การแนะนำหรือทักทายผู้ฟัง

องค์ประกอบย่อยการแนะนำหรือทักทายผู้ฟังอาจปรากฏก่อนหรือหลังจากองค์ประกอบย่อยการพักครึ่งเวลาก็ได้เช่นเดียวกับการขอบคุณผู้สนับสนุนรายการ รูปแบบของการแนะนำหรือทักทายผู้ฟัง คือ ทินวัฒน์จะกล่าวคำแนะนำผู้เข้าชมการแสดงซึ่งเป็นคนที่มีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จัก โดยกล่าวระบุชื่อเพียงอย่างเดียว หรือกล่าวระบุชื่อและตำแหน่งหน้าที่การทำงานด้วย ดังตัวอย่าง

(๑๙) “ชีวิตมิใช้น้ำแข็งเปล่า”

ครับ คือส่วนมากคนมาดูทอล์คโชว์นี้เค้าจะไม่ค่อยซีเรียสกับเรื่องเวลานะฮะ เค้าจะดูไปเรื่อย ๆ แล้วส่วนมากไม่ไปไหนหรอก คนสำคัญเอะวันนี้มีคนมาดูผมเยอะเลย จะให้ดูนะ ตะกี้ผมเอ๋ยชื่อไปแล้วหลายคนตอนแรก วันนี้มีพระปัญญานันทภิกขุ มีดร.ทรงศักดิ์ เออฬาร และครอบครัว มีครูสมาน ครูชาติ มีคุณธนาชัย จาก The Nation มีอาจารย์หมอคุณมานา บุญคันผล อาจารย์สมจิต กาญจนโกคินก็มานะครับ มีอาจารย์สมคิด โชติกวัฒน์ รองอธิบดีกรมศิลปากร มีอาจารย์ระพี สาคริก อาจารย์เสถียรภาพ พันธุ์ไพโรจน์ มีดาราดำวณะ มีคุณศิริินภา สว่างล้ำนะฮะ ยังไม่เจอกัน นะฮะ แต่เค้าบอกว่ามา มีอาจารย์ธีระชัย เขมะศิรินะฮะ อาจารย์ผม อาจารย์กฤษณ์ อำโกชน์ อาจารย์ผม มีหมอกระแส ชนะวงค์ฮะ ครับ คุณสุธน ชื่นสมจิตฮะ ที่ปรึกษา ผู้ว่าการฯ ฮะวันนี้ว่างมา มีคุณชินกร ไกรลาสที่เค้าซ่อมผมขับเสภา ครับคุณชินกรอยู่ตรงไหน เมื่อกี้อยู่ตรงนี้ไม่ใช่เหรอ อยู่ไหนฮะ อ้อ!นี่ใจฮะนี่ใจ ชินกรมา ซ่อมผมขับเสภา (ปรบมือ) อาจารย์นายแพทย์กระแสอยู่ตรงไหนฮะ เมื่อกี้เค้ารายงานมาแล้ว อาจารย์หมอยืนหน่อยฮะ นั้นนะฮะยืน หมอกระแส (ปรบมือ) หมอยืนอยู่ก่อนฮะ อย่าเพิ่งนั่ง ผมกำลังพูดกับผู้ชมพอดีนะฮะคุณนี่ท่านสุธน ชื่นสมจิตฮะที่ปรึกษาผู้ว่าทม. (ปรบมือ)

องค์ประกอบย่อยส่วนนี้จะมีลักษณะคล้ายกับองค์ประกอบในส่วนการทักทายผู้ฟัง เพียงแต่ต่างกันตรงที่การแนะนำหรือทักทายผู้ฟังที่ปรากฏในส่วนเนื้อเรื่องนี้เป็นส่วนที่ทินวัฒน์นำมาเสริมในการแสดงทุกครั้ง ผู้วิจัยสังเกตว่า บุคคลที่ทินวัฒน์กล่าวแนะนำจะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงจากหลากหลายสาขา ผู้วิจัยมีสมมุติฐานว่า สาเหตุที่ทินวัฒน์กล่าวแนะนำบุคคลดังกล่าวก็เพื่อจะแสดงให้เห็นว่าการแสดงทอล์คโชว์ของตนแต่ละครั้งเป็นที่สนใจของบุคคลที่ประสบความสำเร็จ นักวิชาการ นักการเมือง นักแสดงที่มีชื่อเสียง ฯลฯ

นอกจากนี้ มีบางคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทินวัฒน์นำมาพูด เช่น ทินวัฒน์กล่าวถึง เจ้าคุณปัญญานันทภิกขุ เมื่อพูดถึงเรื่องศูนย์พัฒนาอาชีพคนตาบอดซึ่งตั้งอยู่ตรงข้ามวัดที่ท่านพำนักอยู่ หรือกล่าวถึง พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงทางด้านการเมืองและทางด้านธุรกิจ เมื่อพูดถึงเรื่องเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมในปี ๒๐๐๐ ดังตัวอย่าง

(๒๐) “ชีวิตคนไทย ปี ๒๐๐๐”

ประเทศนี้ถึงเรียกคน ๆ หนึ่งว่าเป็นอัศวินคลื่นลูกที่ ๓ อัศวินคนนั้นนั่งอยู่ข้างหน้าผม ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร ท่านช่วยยื่นหน่อยได้มั๊ยครับ (ปรบมือ) ท่านกรุณายื่นหน่อยครับ ฮะ คุณพจมานด้วยครับ คู่ชีวิตของท่านนะ มาทั้ง ๒ ท่านเลยนะครับ ให้เกียรตินะครับ คุณพจมานครับ (ปรบมือ) นี่คืออัศวินคลื่นลูกที่ ๓ นะครับ ได้ทำให้ประเทศนี้และภูมิภาคนี้มีความก้าวหน้ามากขึ้น เพราะว่ากลุ่มชินวัตร หรือชินวัตรกรุ๊ปนั้นเป็นการพัฒนาการสื่อสารเพื่อพัฒนาชีวิตและสังคมไทยให้ก้าวหน้า นี่ท่านอุตสาหะไม่ไปส่งดาวเทียมไทยคม ๓ นะครับ ส่งเมื่อวันที่ ๑๗ เมษายนนี้ครับ ดาวเทียมลูกนี้ ๘๐ ล้านเหรียญอเมริกัน ประมาณ ๒ พันล้านบาท ส่งที่อียิปต์ ฝรั่งเศส ท่านไม่ไป ท่านจะมาดูทอล์คโชว์ แหม! ดีเหลือเกิน ให้เกียรติมาก (ปรบมือ) _

วิธีการที่ทินวัฒน์ใช้เพื่อนำเข้าสู่วงค์ประกอบย่อยส่วนการกล่าวแนะนำหรือทักทายผู้ฟังนี้คือ เมื่อทินวัฒน์จะเริ่มแนะนำผู้ฟัง ทินวัฒน์จะแสดงท่ากำลังคุยโทรศัพท์อยู่ในสำนักงาน เรื่องราวที่พูดโทรศัพท์เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับผู้ฟังที่มาฟังการแสดงทอล์คโชว์ในครั้งนั้นว่ามีใครมาบ้าง หลังจากนั้นทินวัฒน์จะโยงเข้าสู่เรื่องอุปกรณ์สำนักงานที่ใช้ช่วยในการทำงาน และเรื่องการทำงานซึ่งเป็นเนื้อหาหลักของปริจเฉทต่อไป ดังปรากฏในตัวอย่างที่ (๑๙) วิธีการดังกล่าวนี้เป็นวิธีการแนะนำผู้ฟังที่โยงเข้าสู่เรื่องราวที่เป็นเนื้อหาหลักได้อย่างต่อเนื่องและกลมกลืน

๓.๒.๔.๓ การพักครึ่งเวลา

การพักครึ่งเวลาเป็นองค์ประกอบย่อยปรากฏใน ๕ ปริจเฉท ยกเว้นเพียงปริจเฉททอล์คโชว์ชุดเศรษฐกิจพอเพียง เลี้ยงชีวิตยั่งยืน เนื่องจากเป็นปริจเฉทที่มีระยะเวลาการแสดงเพียง ๒ ชั่วโมง การพักครึ่งมีระยะเวลาประมาณ ๑๕ นาที และจะปรากฏหลังจากเริ่มองค์ประกอบเนื้อเรื่องไปแล้วประมาณครึ่งหนึ่ง ก่อนที่จะมีการพักครึ่งเวลาทินวัฒน์จะใช้วิธีการร้องเพลงหรือการแสดงเพื่อเปิดการแสดงช่วงแรก เนื้อความในเพลงและการแสดงนั้นจะมีข้อความที่ระบุชัดเจนว่าต่อไปจะถึงช่วงของการพักครึ่งเวลา และเมื่อช่วงเวลาพักครึ่งหมดลงแล้ว ทินวัฒน์ก็จะเริ่มรูปแบบการแสดงของตนเองต่อไป ดังตัวอย่าง

(๒๓) “ชีวิตสดใสในโลกสีเขียว”

วันหนึ่งผมไปดูงานที่เนเธอร์แลนด์ ที่อัมสเตอร์ดัม ไปดูดอกไม้สะ พอพอเจอไรต์ดอกไม้เนี่ยผมบอก “จืดๆๆๆ ขอถ่ายรูปหน่อย” ผมก็ลงไปถ่ายถ่ายไม่รู้จกจบนะสะ ...

(๒๔) “ชีวิตคนไทยปี ๒๐๐๐”

Mega trend ก็แปลว่า อภิมหาแนวโน้ม ว่ากันนะ หนึ่ง เริ่มต้นคำบอกผู้ใดครองเทคโนโลยี ผู้นั้นครองเศรษฐกิจ ผู้ใดครองเทคโนโลยี ผู้นั้นครองอำนาจ ทำนายอนาคตโลกศตวรรษที่ ๒๑ คือปี ๒๐๐๐ นี้แหละ

หนึ่ง สังคมจะเปลี่ยนจากอุตสาหกรรมเป็นสังคมสารสนเทศ หรือ Info Tech คือ Information Technology

สอง High-tech Hightouch ธุรกิจทุกอย่างจะใช้เทคโนโลยีระดับสูงควบคู่กับการยกระดับการทำงานของมนุษย์

สาม เศรษฐกิจจะเปลี่ยนจากระดับชาติหรือท้องถิ่นเป็นระดับโลกนี้เค้าพูดไว้ตั้งแต่ปี ๑๙๘๒ ขณะนี้จริงทุกอย่าง มี AFTA AFTA มี APEC มี Globalization นะสะ เป็นระดับโลกแล้ว ไม่มีการแบ่งภาค แบ่งภูมิภาคแล้วนะครับ

ข้อสี่ การมีส่วนร่วมทางการเมืองในแนวประชาธิปไตย จะเป็นแบบที่ประชาชนมีส่วนร่วมมากกว่าแบบมีผู้แทน ตรงกะสสร.บ้านเราเป๊ะเลย คือประชาชนอยากมีส่วนร่วมในการดูแลกฎหมายหลักของประเทศ เห็นมั๊ยครับ เค้าพูดไว้ตั้งกะ ๑๙๘๒

ห้า การจัดรูปองค์กรธุรกิจจะเป็นแบบ Network มากกว่าแบบโครงสร้าง การเขียน organization chart แบบที่ใครบังคับบัญชาใครอะไรเงี้ยไม่มีแล้ว จะเขียนเป็นลูกศร นะ ใครทำงานกะใครแล้วก็กลับมาเป็นวงจรเป็น network นี้คือ Mega trends ของ John Naisbitt

องค์ประกอบต่างๆในส่วนเนื้อเรื่องเหล่านี้มีลักษณะของการเรียบเรียงเนื้อหาหลักและเนื้อหารองอย่างเป็นระบบระเบียบ ซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวถึงองค์ประกอบส่วนเนื้อเรื่องนี้โดยละเอียดต่อไปในบทที่ ๔

๓.๒.๕ การสรุป

การสรุปปรากฏในทุกปริจเฉทเช่นเดียวกับที่นิยมในปริจเฉทการเขียน รูปแบบของการสรุปมีดังนี้ คือ

สรุปเนื้อหา + (ข้อเสนอแนะ) + (อวยพร) + (ร้องเพลง)

ทิวทัศน์มีวิธีการสรุปหลายรูปแบบ บางครั้งเป็นการกล่าวสรุปใจความทั้งหมด บางครั้งเป็นการสรุปใจความบางส่วนซึ่งเป็นส่วนสำคัญของเนื้อเรื่อง อาจยกคำคมที่ให้แง่คิดที่ดี ยกคำกล่าวของนักปราชญ์ที่มีชื่อเสียง ยกคำกลอนที่มีความหมายลึกซึ้งกินใจ หรือใช้เพลงมาสรุปความ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(๒๕) “พลิกคุณค่าชีวิต”

เพราะฉะนั้นเรามาทำเวลาให้มีคุณค่า และมีประโยชน์ และทำให้ชีวิตมีความสุข ด้วยการสร้างความสุขจากการใช้เวลาในชีวิต เพื่อจะให้คุ้มกับการที่เกิดมาเป็นมนุษย์ แล้วมีเวลา แล้วมีชีวิต ถ้าไม่มีชีวิต ท่านก็ไม่มีเวลา

ทิวทัศน์สรุปใจความเพียงบางส่วนเกี่ยวกับเรื่องการใช้เวลาอย่างมีคุณค่า ซึ่งเป็นใจความสำคัญที่ได้กล่าวมาแล้วในส่วนเนื้อเรื่อง

(๒๖) “วิถีชีวิต”

คุณครับ ผมไม่เสียใจนะครับที่ได้ทำมาแล้ว แล้วก็ไม่เคยคิดว่าที่ทำมานี้ถูกหรือผิด เพราะเรื่องถูกหรือผิด พูดกันวันนี้ไม่ได้ ไว้พูดกันในอนาคต แต่ผมกราบเรียนท่านอย่างหนึ่งว่า ถ้าทำอะไรได้นะครับ ถ้าคิดว่ามันดี มันสมควรก็ทำเถอะครับ อย่าไปกังวล อย่าไป อย่าไปคิดอะไรมาก เออ เค็บอกว่า จงอย่าแคร์กับสิ่งที่ท่านทำไปแล้ว จงแคร์กับสิ่งที่ท่านยังไม่ได้ทำ นะฮะ Never care about what you have done. let's care about what you have never done จงแคร์กับสิ่งที่ท่านยังไม่ได้ทำเนี่ยดีกว่า และเนี่ยละครับคือ วิถีชีวิตของคนเราครับ __

ทิวทัศน์สรุปใจความที่ได้กล่าวมาแล้วบางส่วน คือเรื่องชีวิตการทำงานของตน นอกจากจะกล่าวสรุปเรื่องแล้ว ในองค์ประกอบส่วนนี้ยังอาจมีการให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้ฟังอีกด้วย ดังปรากฏในตัวอย่างที่ (๒๖) ทิวทัศน์ให้ข้อเสนอแนะกับผู้ฟังว่า ถ้าเห็นว่าสิ่งใดดีและเหมาะสมแล้ว ก็ให้ทำไป อย่างกังวลกับสิ่งที่ได้ทำไปแล้ว แต่ให้ใส่ใจกับสิ่งที่ยังไม่ได้ทำ และกล่าวปิดด้วยประโยคที่เป็นหัวเรื่องของรายการในวันนั้น

(๒๗) “ชีวิตมิใช่น้ำแข็งเปล่า”

นี่คือสาระที่ผมฝากท่านวันนี้ นะครับ มีทั้งหมด ๖ ข้อ นะครับ เดี่ยวจะมีอีกข้อหนึ่งสุดท้ายเลย หนึ่งในก็คือ อย่าเอาปืนใหญ่ไปยิงแะ สอง ไม่แข่งยอมต้อง ขวานคม สาม ร้อยลี้ต้องมีก้าวแรก สี่ เป็นพยัคฆ์เพียงหนึ่งวันดีกว่าเป็นลูกแกะตลอดชีวิต ห้า_ อะไรนะ อะไรนะ ทำวันนี้ให้ดีที่สุด ครับขอบคุณมากครับ ผม

แก๊งลอบฆาตท่านนะสะ (ฮา) แล้วหก กฎแห่งการชนะทุกซ์ที่สมบูรณ์ที่สุดในโลก คือ สวดมนต์ prayer นะสะ สวดมนต์ แม่เมตตา เพื่อจะได้เกิดความรู้สึกสงบ พอจิตสงบแล้ว ก็เกิดความสุข คือปัญญาะครับ สงบ แล้วก็จะมีปัญญา แต่ถ้าท่านทำทุกอย่างที่กล่าวแล้วนะครับ ก็ยังทุกซ์ ยังวิตก ยังกังวล ยังไม่สามารถที่จะสลัดความกังวลออกไปได้นะครับ ผมกราบเรียนท่านว่า วิธีสุดท้ายเลยนะสะ ดีที่สุดเลยนะสะในการชนะทุกซ์ ไม่ใช่ฆ่าตัวตายนะสะ นอนสะ นอนเลย นอนเลย หมดเรื่อง นะสะ (เดินหายเข้าจากไป ประมมือ)

ทิวทัศน์สรุปใจความสิ่งที่ได้กล่าวไปแล้วเกี่ยวกับชีวิตและการทำงานเป็นข้อ ๆ โดยใช้คำคมของตนเอง

(๒๘) “ชีวิตสดใสในโลกสีเขียว”

ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพ ขงจื้อกล่าวว่า “ถ้าท่านมีต้นไม้สีเขียวอยู่ในหัวใจ นกร้องเพลงจะโผบินมาหา” ขอให้ท่านผู้ชม ท่านผู้ฟังไลฟ์ทอล์คโชว์ครั้งที่ ๗ ชีวิตสดใสในโลกสีเขียว ได้มีสติปัญญาพลละกำลัง มีพลังงานสร้างชาติพัฒนาชาติให้รุ่งเรือง ขณะเดียวกัน ช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย ให้สมกับคำที่ว่า ชีวิตสดใสในโลกสีเขียว

ทิวทัศน์กล่าวสรุปด้วยการยกคำกล่าวของนักปราชญ์ซึ่งสามารถสรุปใจความที่ได้กล่าวไปแล้วทั้งหมด และมีการอวยพรผู้ฟัง รวมทั้งกล่าวปิดด้วยประโยคที่เป็นหัวเรื่องของรายการในวันนั้น

(๒๙) “ชีวิตคนไทยปี ๒๐๐๐”

ขอขอบคุณผู้ฟังทุกท่าน คิดว่า เวลา เวลาลด เอ้อ กาลเวลาเนี่ย เวลา มีน้อย “กาลเวลานี้ก็สิ้นกินสรรพสัตว์ กาลเวลากินกัดสรรพสิ่ง เหลือไว้แต่ผลงานอันเป็นจริง ที่เวลาเหลือทิ้งให้ชีวิต เวลาลดหมดลงคงต้องจบ ขอเคารพก่อนจรด้วยพรสี่ ให้ทุกท่านจงประสบพบโชคดี ตลอดปีพระช่วยอวยชัยเออ” (ปรบมือ)

ทิวทัศน์กล่าวสรุปเรื่องเวลาด้วยการยกคำกลอนมากล่าวสรุป และมีการอวยพรผู้ฟังในคำกลอนนั้นด้วย

(๓๐) “เศรษฐกิจพอเพียง เลี้ยงชีวิตยั่งยืน”

ในที่นี้ที่มาตุภูมิแสดงทอล์คโชว์กู้ชาติ คงไม่มีใครที่ฆ่าตัวตายนะครับ คงยังอยู่นะครับ แล้วคงไม่มีใครคิด เพราะว่าโอกาสข้างหน้ามันยังมีอีกเยอะ ท่านต้องมีความหวังไว้ก่อน ต้องจุดไฟความหวังสมดังตั้งใจ ยึดเอากระแสพระราชดำริสมาเป็นปณิธานเหนือเกล้าเหนือกระหม่อม “ทรัพย์ในดินสินในน้ำทำไม่หมด ย่อมไม่อดไม่ยากไม่ยากได้ รู้จักตัวเป็นตัวของตัวเองไว้ อย่าหลงไหล

ตามเขาทำเราล้ม ลูกสำรวจตรวจคนทุกคนเกิด อย่าเตลิดหลงไหลไปติดหล่ม
ร่วมยืนหยัดมัดหมายให้เกลียวกลม เร่งระดมแรงกันสร้างสรรค์งาน เศรษฐกิจ
พอเพียงเลี้ยงชีวิต เศรษฐกิจยังยืนร่วมยืนด้าน ตามแนวพระราชดำรัสพระราช
ทาน ไทยจะผ่านวิกฤตได้เป็นไทยจริง” –

ทินวัฒน์นำเนื้อหาในกระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาแต่งเป็น
กลอน เพื่อกล่าวสรุปและให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้ฟัง

ในองค์ประกอบส่วนการสรุปนี้ นอกจากวิธีการต่างๆที่ได้กล่าวไปแล้ว ส่วนประกอบอีก
ส่วนหนึ่งที่ทินวัฒน์นำมาใช้หลังจากการกล่าวสรุปคือ “การร้องเพลง” เนื้อเพลงที่นำมาร้องในองค์
ประกอบส่วนนี้จะทำหน้าที่สรุปใจความเรื่องราวเช่นเดียวกับวิธีการอื่นๆที่กล่าวมา นอกจากนี้ เนื้อ
หาของเพลงบางเพลงจะให้กำลังใจผู้ฟังให้ต่อสู้กับปัญหาต่างๆ ให้ข้อคิดที่ดี รวมทั้งให้ข้อเสนอ
แนะที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตด้วย ดังตัวอย่างที่ (๓๑) ถึง (๓๔)

(๓๑) “พลิกคุณค่าชีวิต”

(ร้องเพลง “มองโลกให้เป็น”) (*) อยากมีสุขไหม มั่นใจนิดเดียว
อย่าเที่ยวเก็บทุกข์เอามาใส่ใจ อะไรเป็นสุข สนุกเข้าไป อะไรไม่ไหวรีบหยุด
ทันที หากมีใครเข้ามาแย่งรักไป ไม่ต้อง (อย่าเพิ่ง) หวั่นไหว ทำใจให้ดี บางคน
โคกเศร้า มองโลกบัดสี ใครเป็นอย่างนี้ ก็ปิดตำรา โลกคือดาวดวงเดียวที่มีชีวิต
เกิดมา ดาวดวงอื่นไม่ขึ้นแม้ว่า เบ่งตามองโลกให้เป็น สุขเศร้านั้นหนามันอยู่ที่
ใจ จิตจะสดใส ทำใจให้เย็น จงมีความสุข สนุกให้เป็น ลืมเรื่องหลีกเร้น เว้นสิ่ง
แสดงอารมณ์ (ดนตรี) (ซ้ำ*) (โบกมือลา ยกมือไหว้ผู้ชม) (ปรบมือ)

(๓๒) “วิถีชีวิต”

(ร้องเพลง “My way”) And now the end is near, and so I face
the final curtain my friend. I'll say it clear, I'll state my case of which
I'm certain I've lived a life that's full I traveled each and every highway
and more much more than this I did it my way. (ปรบมือ) Yes. did it
my way. (ปรบมือ)

(๓๓) “ชีวิตสดใสในโลกสีเขียว”

(ร้องเพลง “ป่าลั่น”) เมื่ออาทิตย์อุทัย (ปรบมือ) สองทิวห้อยถิ่นไพร
โลกแจ่มใสอีกครั้ง เหม่อมองนกไผ่บิน แว่วธารรินไหลลั่น ป่าลั่นดังสะท้านใจ
แดดส่องฟ้าเป็นสัญญาณใหม่ พวกเราแจ่มใสเหมือนนกที่ออกจากรัง ต่างคน
รักป่า ป่าคือความหวัง เลี้ยงชีพเรายังฝังวิญญาณนานไป ดินเกิดหนา อาย
นกกามันบ้าง แผ่นดินกว้างขวาง หางคนละมือละไม้ รอยยิ้มของเมฆชโลมฤทัย

ซบเหื่อผ้าใต้ ให้เราจงทำดี (*) เสื้อผ้าซีริ้ว ปลิวเพราะแรงลมเป่า กลิ่นไอ
 พวกเราเค้านคงจะเดินเมินหนี คราบโคลนไหนเล่า เท่าคราบโลโก้ เขาเวจี หามิ
 ใครเมินมัน โลกจะหมองครองน้ำตายามเศร้า แข่งกันว่าเขา แล้วเราเศร้าจริง
 ใจฉัน ป่ามีน้ำใจใสแจ่มทุกวัน รักป่าไหนนั้น เมื่อป่าลั่นความจริง (ดนตรี)
 (ซ้ำ *) (ปรบมือ)

(๓๔) “ชีวิตคนไทยปี ๒๐๐๐”

(ร้องเพลง “รางวัลแด่คนช่างฝัน”) อย่ากลับคืนคำเมื่อเธอย้ำสัญญา
 อย่าเปลี่ยนวาจาเมื่อเวลาแปรเปลี่ยนไป ให้เธอหมยมั่นคง แล้วอย่าหลงไป
 เชื้อใคร เดินทางไกลอย่าหวั่นไหวใครกางกั้น (***) มีดวงตะวันสองเป็นแสงสี
 ทอง กระจ่างครรลองให้ไฟปองและสร้างสรรค์ เมื่อดอกไม้อ้อมบาน ให้คน
 หาญสู้ไม่หวั่น คือรางวัลแด่ความฝันยิ่งใหญ่ ให้เธอ (*) บนทางเดินที่มี
 ขวากหนาม ถ้าเธอคร่ำมถอยไปฉันคงเก้อ ฉันยังพร้อมช่วยเธอเสมอ เพียงตัว
 เธอไม่หนีไปเสียก่อน จะปลอบดวงใจให้เธอหายร้าวราน จะเป็นสะพานให้เธอ
 เดินไปแน่นอน จะเป็นสายน้ำเย็นดับกระหายยามโหยอ่อน คอยอวยพรให้เธอ
 สมดังหวังได้ นิรันดร์ (ดนตรี) (ซ้ำ *) (ซ้ำ**) (ปรบมือ)

๓.๒.๖ การแนะนำทีมงาน

การแนะนำทีมงาน เป็นองค์ประกอบส่วนที่ปรากฏก่อนจบการแสดงเกือบทุกครั้งเพื่อเป็น
 การให้เกียรติทีมงานทุกคนที่มีส่วนสำคัญในการเตรียมงานจนสำเร็จออกมาเป็นการแสดงทอล์ค
 โชว์ได้ รูปแบบของการแนะนำทีมงานมีรูปแบบที่ตายตัว คือ มีการแนะนำชื่อ และหน้าที่ของทีมน
 งานแต่ละคนเรียงตามลำดับ และมีการเชิญทีมงานแต่ละคนขึ้นมาบนเวทีเพื่อให้ผู้ชมได้รู้จัก ดังตัว
 อย่าง

(๓๕) “ชีวิตมิใช่แค่แข่งเปล่า”

ขอเวลาอีกนิดเดียวครับ แนะนำทีมงานหน่อยครับ แสดงมา ๔ ปีแล้ว
 เล่นคนเดียวไม่มีใครรู้ว่าคนเหน็ดเหนื่อยกับงานทอล์คโชว์มีมากมายขนาดไหน
 เหน็ดเหนื่อยกันเกือบร้อยชีวิตนะครับ คนแรกคือ ผู้กำกับการแสดงครับ
 คุณนิเวศน์ กันไทยราษฎร์ครับ (ปรบมือ) คนที่สองนะครับ ผู้กำกับเวทีครับ
 คุณสุรศักดิ์ คิวะนาวินครับ (ปรบมือ) เทคนิคพิเศษที่ผมลอยตัวหายไปครับ
 ดร.แมน รัตนพิทักษ์ครับ (ปรบมือ) สไลด์มัลติวิชั่นทั้งหมดโดยอาจารย์สยาม
 เอี่ยมพิชัยฤทธิ์ครับ (ปรบมือ) ผู้ช่วยผู้กำกับเวทีครับ คุณสมัชชา ไยมาครับ
 (ปรบมือ)...

(๓๖) “ชีวิตสดใสในโลกสีเขียว”

ขอแนะนำทีมงานไลฟ์ทอล์คโชว์ ๗ คุณนิเวศน์ กั้นไทยราษฎร์ ผู้กำกับ การแสดงเชิญนะครับ เชิญเลยครับ (ปรบมือ) คุณวินัย พันธรักษ์ ผู้กำกับ เทคนิคเวทีแสงสีเสียง คุณสยาม เอี่ยมพิชัยฤทธิ์ สไลด์มัลติวิชั่น สยามไทย เทรดติ้งนะครับ คุณมาลีรัตน์ มฤคพิทักษ์แต่งหน้า แต่งกายนะครับ คุณณรงค์ คักดิ์ อิ่มเจริญ ด้านเสียงเรียบเรียงเสียงประสาน และเทคนิคเสียง คุณเอกวัน พงษ์สวัสดิ์ดีคุณะครับ ฝ่ายโปรแกรมเมอร์ คุณพิชิต พูลสิทธิโชคนะครับเป็น ฝ่ายกำกับเวที...

จากตัวอย่างจะเห็นว่า ในการแสดงทอล์คโชว์แต่ละครั้ง ทีมงานจะแนะนำทีมงานด้าน ต่างๆหลายด้าน ผู้วิจัยคิดว่าการแนะนำทีมงานจะช่วยให้ผู้ฟังเห็นว่า แม้การแสดงจะใช้ระยะเวลา เพียงไม่กี่ชั่วโมง แต่ต้องอาศัยทีมงานหลายคนเพื่อเตรียมการแสดงให้สำเร็จลงได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น การแนะนำทีมงานจึงเป็นเครื่องยืนยันว่าผู้ฟังได้รับสิ่งที่ดีจริง ๆจากมืออาชีพเหล่านั้น

๓.๒.๗ บทส่งท้าย

องค์ประกอบส่วนสุดท้ายของปริจเฉททอล์คโชว์ของทีมงาน มฤคพิทักษ์ ได้แก่ “บทส่ง ท้าย” รูปแบบของบทส่งท้ายที่ทีมงานนำมาใช้มีดังนี้

คำขอบคุณ + (กล่าวระบุกลุ่มผู้ฟัง) + (คำอำลา)
--

ดังตัวอย่าง

(๓๗) “ชีวิตมิใช่น้ำแข็งเปลา่”

พบกันใหม่ในการแสดงทอล์คโชว์ครั้งที่ ๖ ขอบพระคุณผู้อุปการคุณ ทุกท่าน รวมทั้งผู้ให้คำอุปถัมภ์รายการทุกท่านนะครับ ตามที่มีรายชื่ออยู่แล้ว ในกระดาด อ่า ในแผ่นสูจิบัตรนะครับ หวังว่าท่านคงจะติดตามการแสดงของ เราต่อไป ขอบพระคุณทุกท่านครับ สวัสดีครับ

(๓๘) “ชีวิตคนไทยปี ๒๐๐๐”

ขอบพระคุณอย่างสูงจากไลฟ์ทอล์คโชว์ พบกันใหม่คราวหน้านะครับ สวัสดีครับ (ปรบมือ)

(๓๙) “ชีวิตสดใสในโลกสีเขียว”

ยังมีอีกหลายท่านที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จคราวนี้ หวังว่าท่านคงจะให้กำลังใจอุดหนุนสนับสนุนงานนี้ต่อไป ขอขอบคุณอย่างสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เป็นสปอนเซอร์งานนี้ นะครับ ทุกบริษัทที่อยู่ในสูจิบัตร พบกันใหม่ในไลฟ์ทอล์คโชว์ครั้งที่ ๘ สวัสดิ์ครับ (ปรบมือ)

(๔๐) “เศรษฐกิจพอเพียง เลี้ยงชีวิตยั่งยืน”

ทั้งหมดนี้ก็คืองานของเราที่ได้ทำกันมาอย่างละเอียดลออเพื่อสำหรับเป็นของขวัญแด่แฟน ๆ ทอล์คโชว์ทุกครั้ง ขอกราบขอบพระคุณอีกครั้ง นะครับ (ปรบมือ)

องค์ประกอบโครงสร้างปริจเฉททั้ง ๗ ส่วนที่ปรากฏอยู่ในปริจเฉททอล์คโชว์ของทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์นี้ มีการเรียงลำดับที่ตายตัว ในแต่ละปริจเฉทนั้นอาจมีจำนวนขององค์ประกอบไม่เท่ากันก็ได้ กล่าวคือ มีองค์ประกอบตั้งแต่ ๔-๗ ส่วน ดังแสดงในตารางที่ ๖

ตารางที่ ๖ แสดงจำนวนองค์ประกอบโครงสร้างปริจเฉททอล์คโชว์ของทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์

ปริจเฉทที่	ชุด	จำนวนขององค์ประกอบที่พบ	องค์ประกอบที่พบ (เรียงตามลำดับ)
๑	พลิกคุณค่าชีวิต	๕	การท้าทาย การปูพื้นเรื่อง เนื้อเรื่อง การสรุป
๒	วิถีชีวิต	๕	การเปิดรายการ การท้าทาย การปูพื้นเรื่อง เนื้อเรื่อง การสรุป
๓	ชีวิตมิใช่หมาแข่งเปล่า	๗	การเปิดรายการ การท้าทาย การปูพื้นเรื่อง เนื้อเรื่อง การสรุป การแนะนำทีมงาน บทส่งท้าย
๔	ชีวิตสดใสในโลกสีเขียว	๖	การเปิดรายการ การปูพื้นเรื่อง เนื้อเรื่อง การสรุป การแนะนำทีมงาน บทส่งท้าย
๕	ชีวิตคนไทยปี ๒๐๐๐	๖	การเปิดรายการ การปูพื้นเรื่อง เนื้อเรื่อง การสรุป การแนะนำทีมงาน บทส่งท้าย
๖	เศรษฐกิจพอเพียง เลี้ยงชีวิตยั่งยืน	๗	การเปิดรายการ การท้าทาย การปูพื้นเรื่อง เนื้อเรื่อง การสรุป การแนะนำทีมงาน บทส่งท้าย

จากตารางแสดงให้เห็นว่ามีองค์ประกอบหลัก ๓ ส่วนที่พบในทุกปริจเฉท คือ การปูพื้นเรื่อง เนื้อเรื่อง และการสรุป ส่วนองค์ประกอบอีก ๔ ส่วนที่ไม่ได้ปรากฏทุกปริจเฉท คือ การเปิด

รายการ พบในปริจเฉท ๕ ชุด การทักทาย พบในปริจเฉท ๔ ชุด การแนะนำทีมงาน พบในปริจเฉท ๔ ชุด และบทส่งท้าย พบในปริจเฉท ๔ ชุด

ผู้วิจัยอาศัยเครื่องบ่งบอกขอบเขตหลายอย่างแยกองค์ประกอบส่วนต่างๆข้างต้นออกจากกัน กล่าวคือ

๑. การเปิดรายการ

สิ่งที่บ่งบอกขอบเขตระหว่างกาเปิดรายการและการทักทาย คือ

๑) เสียงปรบมือของผู้ฟังซึ่งจะปรากฏเกือบทุกครั้ง หลังจากทิวฒน์ร้องเพลงจบเนื้อร้องแล้ว

๒) คำกล่าวขอบคุณผู้ฟังซึ่งปรากฏในส่วนท้ายขององค์ประกอบการเปิดรายการ เช่น คำกล่าวขอบคุณ “ขอบพระคุณมากครับ” ในปริจเฉททอล์คโชว์ชุด “วิถีชีวิต” หรือ “Thank you” ในปริจเฉททอล์คโชว์ชุด “ชีวิตสดในโลกสีเขียว” เป็นต้น

๒. การทักทาย

สิ่งที่บ่งบอกการทักทาย คือ การใช้คำทักทาย “สวัสดี” ผู้ฟัง ซึ่งจะไม่ปรากฏอีกในองค์ประกอบการปูพื้นเรื่อง

๓. การปูพื้นเรื่อง

สิ่งที่บ่งบอกการปูพื้นเรื่อง คือ การใช้รูปแบบประโยคที่มีรูปแบบตายตัวเพื่อแจ้งหัวเรื่องที่ระพูด สิ่งบ่งบอกขอบเขตดังกล่าวจะไม่ปรากฏในส่วนต้นขององค์ประกอบส่วนเนื้อเรื่อง แต่อาจไปปรากฏได้หลังจากที่ได้เริ่มพูดเนื้อเรื่องไปแล้วระยะหนึ่ง เพื่อใช้เชื่อมโยงไปสู่การพูดหัวเรื่องต่อไป

๔. เนื้อเรื่อง

สิ่งที่บ่งบอกขอบเขตขององค์ประกอบเนื้อเรื่อง คือ เนื้อหาที่แสดงการเริ่มเรื่อง ซึ่งเนื้อหานี้จะขยายความเพิ่มเติมจากการแจ้งหัวเรื่องที่ได้กล่าวไปแล้วในองค์ประกอบการปูพื้นเรื่อง นอกจากนี้ ในเนื้อเรื่องยังประกอบด้วยตอนย่อย ๆ อีกหลายตอน และระหว่างตอนย่อยเหล่านั้นจะมีหน่วยทางภาษาที่เชื่อมโยงเนื้อหาในส่วนเนื้อเรื่องเข้าด้วยกัน

๕. การสรุป

สิ่งที่บ่งบอกการสรุป คือ คำเชื่อมบอกการสรุปที่ปรากฏในประโยคแรกของการสรุป เช่น “เพราะฉะนั้น” หรืออาจสังเกตจากคำเรียกขานผู้ฟังที่ปรากฏในประโยคแรกของการสรุปนี้ เช่น “คุณครับ” หรือ “ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพ” เป็นต้น

๖. การแนะนำทีมงาน

สิ่งที่บ่งบอกการแนะนำทีมงาน คือ รูปประโยคที่ตายตัวแสดงการแนะนำทีมงาน และการเชิญให้ทีมงานขึ้นมาบนเวที

๗. บทส่งท้าย

สิ่งที่บ่งบอกบทส่งท้าย คือ คำขอบคุณ

จากการวิเคราะห์โครงสร้างปริจเจททอล์คโชว์ของทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่พบในปริจเจททอล์คโชว์ทุกปริจเจทจะมีรูปแบบการเรียงลำดับขององค์ประกอบตายตัว คือ

(การเปิดรายการ) + (การทักทาย) + การปูพื้นเรื่อง + เนื้อเรื่อง + การสรุป + (การแนะนำทีมงาน) + (บทส่งท้าย)

แสดงให้เห็นว่า ทินวัฒน์มีการกำหนดรูปแบบการพูดของตนเหมือนกันทุกครั้ง มีการเรียบเรียงเรื่องราวตามลำดับ ทำให้ผู้ฟังติดตามประเด็นที่พูดอยู่นั้นได้ง่าย ไม่สับสน ผลการวิเคราะห์แสดงว่า ทินวัฒน์มีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนการแสดง มีการวางโครงเรื่องว่าจะพูดเรื่องใดก่อนหลัง และในเวลาแสดงจริงทินวัฒน์ก็จะพูดไปตามโครงเรื่องที่วางไว้ตามลำดับ

เมื่อนำองค์ประกอบทั้ง ๗ ส่วนที่พบนี้มาเปรียบเทียบกับปริจเจทคำสั่งสอนของพระพยอม (Person 1993) ผู้วิจัยพบว่า โครงสร้างของปริจเจททั้งสองแบบมีองค์ประกอบทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ ๗

ตารางที่ ๗ เปรียบเทียบโครงสร้างปริจเจททอล์คโชว์ของทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ และปริจเจทคำสั่งสอนของพระพยอม กัลยาโณ

ปริจเจททอล์คโชว์ของทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์	ปริจเจทคำสั่งสอนของพระพยอม กัลยาโณ
การเปิดรายการ	-
การทักทาย	การทักทาย
การปูพื้นเรื่อง	การปูพื้นเรื่อง (ฉาก)
เนื้อเรื่อง	เนื้อเรื่อง
การสรุป	การสรุป
การแนะนำทีมงาน	-
บทส่งท้าย	บทส่งท้าย

องค์ประกอบส่วนที่เหมือนกันของปริจเจททั้ง ๒ ประเภท คือ การทักทาย การปูพื้นเรื่อง เนื้อเรื่อง การสรุป และบทส่งท้าย องค์ประกอบที่เหมือนกันนี้แสดงให้เห็นลักษณะที่น่าสนใจประการหนึ่ง คือ ปริจเจททั้งสองเป็นปริจเจทการพูดเหมือนกัน และมีองค์ประกอบหลักเหมือนกัน ดังนั้นจึงน่าจะสรุปได้ว่า องค์ประกอบทั้ง ๕ ส่วนเป็นองค์ประกอบหลักของปริจเจทการพูดในปริจเจทการพูดรูปแบบอื่น ๆ ก็น่าจะมีส่วนประกอบ ๕ ส่วนนี้เช่นเดียวกัน

ส่วนองค์ประกอบที่แตกต่างกันและไม่ปรากฏในปริจเจทคำสั่งสอนของพระพยอม คือ การเปิดรายการ และการแนะนำทีมงาน ซึ่งไม่ใช่เรื่องน่าแปลกทั้งนี้เพราะทอล์คโชว์จะเน้นการสร้างความสุขสนุกสนานให้กับผู้ฟัง ดังนั้นการนำเพลงมาร้องจึงเป็นส่วนที่จะสร้างความสนุกสนานให้แก่ผู้ฟังได้ ส่วนการเทศนานั้นผู้เทศน์เป็นพระที่มุ่งสั่งสอนให้คนเชื่อฟังและปฏิบัติตาม การร้องเพลงจึงเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม

นอกจากนี้ การแสดงทอล์คโชว์เป็นการแสดงบนเวทีที่ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายส่วนร่วมกัน เช่น ดนตรี อุปกรณ์การแสดง เครื่องแต่งกาย ฯลฯ ผู้พูดจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทีมงาน การแสดงจึงจะสำเร็จไปได้ด้วยดี และเพื่อเป็นการขอบคุณทีมงานดังกล่าวจึงต้องมีองค์ประกอบ “การแนะนำทีมงาน” ส่วนปริจเจทคำสั่งสอนนั้นเป็นการเทศน์สั่งสอนเพียงรูปเดียว ไม่มีทีมงาน จึงไม่มีองค์ประกอบ “การแนะนำทีมงาน”